

نقش قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان در پیش بینی رفتار خود آسیبی بدون قصد خودکشی در دانش آموزان

The Role of Ego Strengths and Difficulties in Emotion Regulation in predicting Non- Suicidal Self-Injury Behavior in Students

Niloufar Mikaeeli*

Professor of Psychology, Department of psychology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.

nmikaeili@yahoo.com

Parisa Moradikelardeh

Ph.D student, Department of psychology, University of Mohaghegh Ardabili, Ardabil, Iran.

Niloufar Mikaeeli (نوبستنده مسئول)

استاد گروه روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

پریسا مرادی کلارد

دانشجوی دکتری، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران.

Abstract

The aim of this study was to investigate the relationship between Ego strengths and Difficulties in Emotion Regulation with Non- Suicidal Self Injury behaviors in high school students. This study is a cross-sectional descriptive correlational and its statistical population was all high school students in Ardabil, which 197 students (102 boys and 95 girls) from four high schools selected using multi-stage cluster sampling method. In order to collect data, psychosocial inventory of Ego strengths by Markstrom et al (1997), Difficulties in Emotion Regulation Scale by Gratz and Roemer (2004), and self-injury questionnaire by Sansone, Wiederman, and Sansone (1998) were used. After data collection, data were analyzed using, Pearson correlation test and stepwise regression. The results showed that self-injury behaviors have a significant negative relationship with components of hope, will, competence, and purpose of Ego strengths and have a significant positive relationship with components of rejection, difficulty in controlling, and lack of emotional awareness of difficulty in regulating emotion ($p<0.01$). Also, components of hope, competence, and purpose of Ego strengths and the component of difficulty in controlling Difficulties in Emotion Regulation were able to predict self-injury behaviors. Therefore, according to this result, ego strengths and Difficulties in Emotion Regulation are related to the possibility of self-injury behaviors and It is necessary to be considered in the development of intervention and prevention programs.

Keywords: non- suicidal self injury, ego strengths, self-control, difficulties in emotion regulation.

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی ارتباط قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان با رفتارهای خود آسیبی بدون قصد خودکشی در دانش آموزان است. پژوهش حاضر یک مطالعه مقطعی- توصیفی از نوع همبستگی بوده و جامعه آماری آن تمامی دانش آموزان دبیرستانی دوره دوم شهر اردبیل بودند که از میان آنان تعداد ۱۹۷ دانش آموز (۱۰۲ پسر و ۹۵ دختر)، از چهار دبیرستان با استفاده از روش نمونه گیری خوشای چند مرحله‌ای انتخاب شدند. به منظور جمع آوری داده‌ها از پرسشنامه‌های قدرت ایگو مارک استروم و همکاران (۱۹۹۷)، دشواری تنظیم هیجان گرتز و رومر (۲۰۰۴) و پرسشنامه آسیب به خود سانسون، ویدرمن و سانسون (۱۹۹۸) استفاده شد. پس از جمع آوری اطلاعات، داده‌ها با استفاده آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که رفتارهای خود آسیبی با مولفه‌های امید، اراده، شایستگی و هدف از قدرت ایگو رابطه منفی معنادار و با مولفه‌های عدم پذیرش، دشواری در مهار و فقدان آگاهی هیجانی از دشواری تنظیم هیجان رابطه مثبت و معنادار دارد ($P < 0.01$). همچنین مولفه‌های امید، شایستگی و هدف از قدرت ایگو و مولفه از دشواری در مهار از دشواری تنظیم هیجان توانستند رفتارهای خود آسیبی را به صورت معنادار پیش بینی نمایند. بنابراین با توجه به نتایج بدست آمده قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان با احتمال وقوع رفتارهای خود آسیبی مرتبط بوده و لازم است که در تدوین برنامه‌های مداخله‌ای و پیشگیرانه مورد توجه قرار گیرند.

واژه‌های کلیدی: خود آسیبی بدون قصد خودکشی، قدرت ایگو، دشواری تنظیم هیجان.

مقدمه

نوجوانی یکی از مراحل حساس رشد در فراختنی زندگی و رشد جسمانی، روانشناختی، هیجانی و اجتماعی افراد بوده و تلاش برای هویت یابی و تشکیل یک مفهوم باثبات از خود در کنار تلاش برای کسب استقلال و عدم وابستگی از ویژگی‌های عمدۀ این دوران است (ایزپیتارتۀ، آترتون، ژنگ، آلونسو و رابینز^۱، ۲۰۱۹). در این میان برخی از نوجوانان ممکن است نتوانند با چالش‌ها و تغییرات سریع این دوران بخوبی کنار بیابند و در نتیجه برای کاهش فشار روانشناختی و مقابله با این چالش‌ها از شیوه‌های ناکارآمدی استفاده نمایند (فلدر و مکنامارا^۲، ۲۰۱۳). در کنار تلاش نوجوان برای دستیابی به هویت و استقلال از والدین، ازیک سو تغییرات سریع اجتماعی، فرهنگی و تکنولوژیک و از سوی دیگر متغیرهای روانشناختی مانند شکست در روابط بین فردی (ولف^۳ و همکاران، ۲۰۱۹)، روش‌های ناکارآمد تنظیم هیجانات (گرتز و رومر^۴، ۲۰۱۴)، وقوع تجربیات ناخوشایند مانند سوء رفتار دوران کودکی (دافی^۵، ۲۰۱۱) و یادگیری مشاهده‌ای و قرار گرفتن در معرض همسالان دارای رفتارهای آسیب به خود (ترانل، کلند، هاسکینگ و مارتین^۶، ۲۰۱۴) می‌تواند موجب ارتکاب رفتارهای خود آسیبی در نوجوانان شود.

رفتار خود آسیبی بدون قصد خود کشی^۷ نوعی رفتار آسیب به خود تلقی می‌شود که در آن فرد به صورت مستقیم به بخش‌های مختلف بدن خود آسیب می‌زند اما انگیزه خودکشی ندارد و این رفتار جزء آینین و رسوم فرهنگی نیز به حساب نیامده و مربوط به طبقه‌ی خاص نژادی، فرهنگی یا اجتماعی و اقتصادی نمی‌شود (کلونسکی، می و گلن^۸، ۲۰۱۳^۸). این رفتارها می‌توانند به روش‌هایی مانند بریدن، سوزاندن، کوبیدن، خراشاندن، کتک زدن، گاز گرفتن، نیشگون گرفتن، چنگ کشیدن، زخمی کردن بدن و یا جلوگیری از بهبود زخم‌های بدن انجام شوند (فاوازا^۹، ۱۹۹۸). رفتار خود آسیبی در اغلب موارد رفتاری پنهانی بوده که شناسایی آن دشوار است و به عنوان یکی از شیوه‌های مقابله با فشارهای زندگی می‌تواند برای مدت طولانی در فرد باقی بماند به طوری که ممکن است فرد این رفتارها را به عنوان روش عمدۀ حل مسئله و مقابله با رویدادهای ناخوشایند انجام دهد (ایزکیان، میرزاپیان و حسینی، ۱۳۹۷). مطالعات شیوع شناسی گزارش می‌کنند که خود آسیبی رفتاری با فراوانی بالا بویژه در نوجوانان و جوانان است و تحقیقات نشان می‌دهد که میزان بالایی از رفتارهای خود آسیبی در میان دانش‌آموزان سنتین مدرسه وجود دارد (گلایو^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۸). در ایران، تحقیقات شیوع رفتارهای خود آسیبی را در بین دانش‌آموزان ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۸^{۱۱} گزارش کرده‌اند (ایزکیان، میرزاپیان و حسینی، ۱۳۹۷). طبق تحقیقات، ۷۷٪ از نوجوانان با سابقه خودزنی حداقل یک بار اقدام به خودکشی کرده‌اند (کلونسکی، می و گلن، ۲۰۱۳) و خطر مرگ ناشی از خودکشی در شش ماه اول پس از انجام رفتار خود آسیبی بسیار زیاد است (دافی، ۲۰۱۱). این آمارها اهمیت بررسی علل و جلوگیری از وقوع رفتارهای خود آسیبی را بر جسته می‌کند.

در پژوهش‌های مختلف عوامل خطر و محافظت کننده‌ای که در وقوع رفتارهای خود آسیبی نقش دارند، شناسایی شده‌اند؛ از جمله مهم‌ترین عوامل خطر شناخته شده شامل بدتنظیمی هیجانی (شامل شدیدتر بودن هیجان‌های منفی، تجربه تجزیه‌ای و ناگویی هیجانی)، محیط و شرایط ناگوار دوران کودکی (شامل غفلت خانواده، آزار کودک به شکل‌های جسمی، هیجانی و جنسی، مشکلات دلبستگی) و اختلالات روانپزشکی همراه است (مادجار^{۱۲} و همکاران، ۲۰۱۷). از سوی دیگر نتایج مطالعات نشان داده است از جمله دلایلی که موجب

¹ Aizpitarte, Atherton, Zheng, Alonso, Robins

² Fields & McNamara

³ Wolff

⁴ Gratz & Roemer

⁵ Duffy

⁶ Tatnell, Kelada, Hasking, Martin

⁷ Non-Suicidal Self-Injury (NSSI)

⁸ Klonsky, May, Glenn

⁹ Favazza

¹⁰ Geulayov

¹¹ Madjar

۰

۱

انجام و تداوم رفتار خودآسیبی می‌شود، شامل مقابله و مدیریت بحران، یافتن راههای برای آرامش و تسکین مشکلات، برقراری ارتباط و کنترل شرایط است (گنزالس و برگ استروم، ۲۰۱۳).

تحقیقات در ایران نیز مشخص کرد که شرایط پراسترس ناشی از تغییرات محیطی و اجتماعی، منجر به مشکلات انطباقی، افسردگی و بروز برخی از ناهنجاری‌ها در افراد می‌شود، از جمله اقدام به خودکشی، خودآسیبی و دیگرزنی (نوری، کلشادی، ضیاءالدینی، ۱۳۸۹). حسنوند، دباغی و ربیعی (۱۳۹۵) در پژوهشی بر روی سربازان نشان دادند که بین هیجانات منفی، استفاده از راهبردهای تنظیم هیجان منفی و خودآسیبی رابطه وجود دارد. همچنین خانی پور، برجلی، گلزاری، فلسفی نژاد و حکیم شوستری (۱۳۹۲) در یک مطالعه کیفی (با طرح پدیدارشناسی) با استفاده از مصاحبه نیمه ساختار یافته، توصیف های شانزده نوجوان با سابقه خودآسیبی در موقعیت‌های سرپایی و زندان را ثبت کردند. درون مایه‌های تعریف خودآسیب رسانی، رهایی و خلاص شدن، ابراز عشق و قدرت، خودآسیبی بر اثر ترک شدن، خودآسیبی برای تهدید کردن و جلب توجه، عدم تحمل هیجان‌های منفی، عوامل خانوادگی، الگوگیری و مصرف نوشیدنی‌های الکلی استخراج شدند. علاوه براین در تحقیق دیگری مشخص شد، مشکل افراد در برقراری ارتباط و بیان خواسته‌های خود به شیوه‌ای سالم، رفتار خودآسیبی در افراد زندانی را توجیه می‌کند (رضایی، دهقانی، واحدی و حیدری موسوی، ۱۳۹۱).

رویکردهای گوناگونی در روانشناسی به بررسی نحوه عملکرد افراد در برابر شرایط ناخوشایند روانشناختی پرداخته‌اند که یکی از عمیق‌ترین آنها رویکرد روان تحلیلی بوده است. براساس این رویکرد شخصیت از سه پایگاه اید^۱، ایگو^۲ و سوپرایگو^۳ تشکیل شده است و از آن رو که خود وظیفه مدیریت سیستم روانی را بر عهده دارد، تمام مشکلات روانشناختی زمانی ظاهر می‌شود که خود (ایگو) نتواند به وظایف‌ش عمل نماید (اریکسون، ۱۹۶۴^۴). قدرت ایگو^۵ توانایی حفظ هویت خود بدون توجه به استرس‌های روانی، رنج و تعارض بین نیازهای درونی و تقاضاهای بیرونی است؛ به عبارتی توانایی حفظ ثبات ایگو بر اساس مجموعه نسبتاً پایداری از ویژگی‌های شخصیتی است که در توانایی حفظ سلامت روان منعکس می‌شود (کرانکا، ۲۰۱۸). در واقع قدرت ایگو نشان دهنده ظرفیت فرد در تحمل استرس بدون تجربه اضطراب فلچ کننده می‌باشد (مک‌کارگو، ۲۰۱۵). بروودی و کارسن^۶ در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که قدرت ایگو می‌تواند قدرت انعطاف‌پذیری در استفاده از مکانیسم‌های دفاعی را به ارمغان آورد (بروودی و کارسن، ۲۰۱۴). بنابراین می‌توان گفت نیرومندی و قدرت ایگو و نحوه بکارگیری مکانیسم‌های دفاعی در برابر رویدادها و در زمان تجربه هیجانات ناخوشایند، از جمله عوامل مرتبط با انجام و تداوم رفتار خود آسیبی است.

همچنین در پژوهش‌های گوناگون به نقش دشواری تنظیم هیجان و عدم تحمل هیجانات ناخوشایند از جمله متغیرهای مرتبط با رفتارهای خود آسیبی است (ناک، ۲۰۱۱؛ دافی، ۲۰۰۹^۷؛ خانی پور و همکاران، ۱۳۹۲). تنظیم هیجان^۸ به معنی تلاش برای اثربخشی بر اینکه چه هیجاناتی داریم، چه موقع آنها را داریم و نحوه تجربه و بیان این هیجانات تعریف شده است (گراس، ۱۹۹۸^۹، الیوت^{۱۰} و همکاران ۲۰۰۹) بیان کردن که تنظیم هیجانی انطباقی به افراد امکان می‌دهد تا بتوانند شرایط درمانده کننده را تحمل نمایند. شیوتا^{۱۱} و همکاران (۲۰۱۴) نیز در پژوهش خود نشان دادند که توانایی موثر تنظیم هیجان در افراد برای رشد سالم روابط بین فردی لازم است. از آنجا که تنظیم هیجان بخش مهمی از زندگی هر فرد است، آشفتگی در هیجان و تنظیم آن می‌تواند منجر به آسیب روانی گردد.

¹ Gonzales & Bergstrom

² id

³ ego

⁴ Super ego

⁵ Erikson

⁶ Ego strength

⁷ Cyranka

⁸ McCargo

⁹ Brody & Carson

¹ Nock

۰

¹ Emotion Regulation

۱

¹ Gross

۲

¹ Elliott

۳

¹ Shiota

۴

نقش قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان در پیش بینی رفتار خود آسیبی بدون قصد خودکشی در دانش آموزان The Role of Ego Strengths and Difficulties in Emotion Regulation in Non-Suicidal ...

(آمستادتر^۱). فلذ و مکنامارا (۲۰۱۳) در تحقیقی به منظور بررسی رابطه خود تنظیمی هیجانی و احساس انسجام با رفتارهای پرخاشگرانه به این نتیجه رسیدند که مشکلاتی در خود تنظیمی هیجانی و احساس انسجام ضعیف با خطر رفتارهای پرخاشگرانه ارتباط معنادار مثبت دارد.

بر اساس پژوهش‌ها خود آسیبی رفتاری با فراوانی بالا در نوجوانان بویژه دانش آموزان سنین مدرسه است (نیکسون، کلاتیر و جانسون^۲ ۲۰۰۸) و برخی نوجوانان هنگام مواجهه با وقایع و رویدادهای ناگوار با تعارضات درونی و هیجانات ناخوشایند رفتارهای خود آسیبی انجام می‌دهند (پلنر، سوماچر، مونز و گراسویتز^۳ ۲۰۱۵). از سوی دیگر پیامدها و عوارض ناشی از خود آسیبی معمولاً تا سال‌ها پس از انجام آن رفتار در فرد باقی می‌ماند که این پیامدها شامل نواقص جسمانی و مشکلاتی در وضعیت سلامت عمومی است (لارسن و مولر^۴ ۲۰۱۰). به طور کلی برای پیشگیری از وقوع رفتارهای خود آسیبی و پیامدهای آن لازم است عوامل و متغیرهای مرتبط با این رفتارها شناخته شده و با توجه به این متغیرها مداخلات پیشگیرانه طراحی و اجرا گردد. بنابراین هدف پژوهش حاضر بررسی نقش قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان در پیش بینی رفتار خود آسیبی بدون قصد خودکشی در دانش آموزان است.

روش

پژوهش حاضر یک مطالعه مقطعی- توصیفی از نوع همبستگی بوده و جامعه آماری آن کلیه دانش آموزان دوره متوسطه دوم شهر نمین در استان اردبیل بودند که با استفاده از روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب شدند. پس از کسب مجوزهای لازم و مراجعه به اداره آموزش و پرورش نمین، منطقه یک از میان مناطق یک و دو آموزش و پرورش انتخاب شده و سپس از بین هشت دبیرستان متوسطه ، ۴ دبیرستان (دو دبیرستان دخترانه و دو دبیرستان پسرانه) انتخاب شد. با توجه به اینکه تعداد دانش آموزان مقطع متوسطه در نمین ۴۲۵ نفر بود ، مطابق با جدول کرجی-مورگان، باید ۲۰۲ نفر به عنوان نمونه انتخاب میشد اما به دلیل شیوع ویروس کوید ۱۹ و تعطیلی مدارس و مراکز آموزشی، ۱۹۷ دانش آموز انتخاب شدند. میانگین سنی دانش آموزان ۱۶/۵۰ سال با انحراف استاندارد ۱/۷۵ بوده و تعداد ۶۵ نفر (۳۲ دختر و ۳۳ پسر) در پایه تحصیلی دهم، ۷۸ نفر (۳۸ دختر و ۴۰ پسر) در پایه تحصیلی بازدهم و نفر ۵۴ (۲۵ دختر و ۲۹ پسر) در پایه تحصیلی دوازدهم مشغول به تحصیل بودند.

ابزار سنجش

پرسشنامه قدرت ایگو^۵ (PIES): امقیاس توسط مارک استروم و همکاران (۱۹۹۷) ساخته شده و دارای ۶۴ سوال است و هشت نقطه قدرت ایگو شامل امید، خواسته، هدف، شایستگی، وفاداری، عشق، مراقبت و خرد را با استفاده پاسخهای طیف لیکرت پنج درجه‌ای از ۱ (کاملاً مخالف) تا ۵ (کاملاً موافق) می‌سنجد. استروم و همکاران (۱۹۷۷) به عنوان سازندگان این پرسشنامه، روایی و پایایی این پرسشنامه را مورد بررسی قرار دادند. آنها روایی صوری، محتوا و سازه این پرسشنامه را مورد تایید قرار دادند و همچنین با استفاده از ضربی‌الای کربنباخ پایایی آن را ۶۸٪. گزارش نمودند. الطافی (۱۳۸۸) نیز آلای کربنباخ این مقیاس را بر روی نمونه ایرانی ۹۱٪ و پایایی دو نیمه سازی آن را ۷۷٪. گزارش کرد.

پرسشنامه دشواری تنظیم هیجان^۶ (DERS): این پرسشنامه توسط گرتز و رومر (۲۰۰۴) ساخته شده و یک ابزار ۳۶ گویه‌ای است که سطوح نقص و نارسایی تنظیم هیجانی فرد را در اندازه‌های پنج درجه‌ای از ۱ (تقریباً هرگز) تا ۵ (تقریباً همیشه) در شش زمینه به شرح زیر می‌سنجد: عدم پذیرش پاسخ‌های هیجانی، دشواری در انجام رفتار هدفمند، دشواری در کنترل تکانه، فقدان آگاهی هیجانی، دسترسی محدود به راهبردهای تنظیم هیجانی، عدم وضوح هیجانی. ویژگی‌های روانسنجی این مقیاس در پژوهش‌های خارجی تایید شده

¹ Amstadter

² Nixon, Cloutier, Jansson

³ Plener, Schumacher, Munz, Groschwitz

⁴ Laursen, Muller

⁵ Psychosocial Inventory of Ego Strengths

⁶ Difficulties in Emotion Regulation Scale

است (گرتز و رومر، ۲۰۰۴). در ایران نیز در پژوهش بشارت (۱۳۸۶) ضریب الفای کرونباخ برای نمره کل مقیاس از ۰/۷۹ تا ۰/۹۲ بود.

پرسشنامه آسیب به خود^۱ (SHI): پرسشنامه خودگزارشی ۲۲ آیتمی (با پاسخ بله / خیر) است که سابقه‌ی آسیب رساندن به خود را در پاسخ دهنده‌گان بررسی می‌کند. تحقیقات اعتبار همگرای این ابزار را با ابزارهای خودگزارشی شخصیت مرzi، افسردگی و سابقه آزاردیدگی در کودکی نشان داده اند (سانسون، ویدمن و سانسون، ۱۹۹۸). در مطالعه مرویلی، میرزاحسینی و منیرپور (۱۳۹۷) آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۷۴ به دست آمده است.

برای تحلیل داده‌های جمع‌آوری شده از روش‌های آمار توصیفی و استنباطی استفاده شده است به طوری که برای توصیف داده‌های جمع‌آوری شده از میانگین و انحراف استاندارد و در آمار استنباطی به منظور تحلیل داده‌ها از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون گام به گام استفاده شد.

یافته‌ها

در جدول ۱، آماره توصیفی مربوط به نمرات متغیر قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان و مولفه‌های آن در دانش آموزان به تفکیک جنسیت آورده شده است.

جدول ۱. آماره توصیفی نمرات مولفه‌های قدرت ایگو و دشواری در تنظیم هیجان در دانش آموزان به تفکیک جنسیت

		جنسیت		زیرمقیاس‌ها		متغیر
		مونث	ذکر			
SD	M	SD	M			
۳/۲۵	۹/۷۷	۳/۷۵	۹/۵۴	امید		
۲/۳۵	۸/۲۵	۲/۲۵	۸/۷۰	خواسته		
۲/۷۵	۹/۹۵	۲/۵۰	۹/۱۶	شاپیستگی		
۱/۲۵	۱۵/۱۲	۱/۷۵	۱۴/۶۷	هدف	قدرت ایگو	
۱/۵۰	۱۱/۷۵	۱/۲۵	۱۱/۲۵	وفاداری		
۲/۵۰	۷/۰۵	۲/۸۰	۷/۲۵	مراقبت		
۲/۷۵	۱۰/۲۵	۲/۲۵	۹/۴۲	عشق		
۱/۲۵	۱۳/۵۰	۱/۷۵	۱۳/۷۷	خرد		
۳/۲۵	۱۶/۲۵	۳/۳۲	۱۶/۰۶	عدم پذیرش		
۳/۲۵	۱۵/۲۵	۳/۱۳	۱۴/۶۷	دشواری انجام		
۴/۲۵	۱۷/۵۰	۴/۱۶	۱۷/۰۵	دشواری کنترل تکانه	دشواری تنظیم هیجان	
۴/۵۰	۱۹/۲۵	۴/۰۳	۱۹/۵۳	دسترسی محدود		
۳/۷۵	۲۱/۹۵	۳/۶۹	۲۲/۵۴	فقدان آگاهی هیجانی		

^۱ Self-Harm Inventory

نقش قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان در پیش بینی رفتار خود آسیبی بدون قصد خودکشی در دانش آموزان
The Role of Ego Strengths and Difficulties in Emotion Regulation in predicting Non- Suicidal ...

در ادامه در جدول ۲ نتایج مربوط به همبستگی بین مولفه های قدرت ایگو با رفتار خود آسیبی نشان داده شده است.

جدول ۲. ماتریس همبستگی بین رفتارهای خود آسیبی و مولفه های قدرت ایگو در دانش آموزان

متغیر	خود آسیبی	خرد	مراقبت	عشق	هدف	وفاداری	خواسته	شاپستگی	هدف	وفاداری	عشق	مراقبت	خرد
خود آسیبی	۱												
امید		-/.۳۹۴***											
خواسته			-.۳۱۴**										
شاپستگی				-.۰۶۶									
هدف					-.۱۹۷**								
وفاداری						-.۰۲۱							
عشق							-.۰۸۱						
مراقبت								-.۰۲۸					
خرد									-.۰۵۸				
خود آسیبی	۱												
امید													
خواسته													
شاپستگی													
هدف													
وفاداری													
عشق													
مراقبت													
خرد													

همانطور که در جدول ۲ نشان داده شده است، رفتارهای خود آسیبی با مولفه های امید، خواسته، شاپستگی و هدف از قدرت ایگو دارای رابطه منفی معنادار است ($p < 0.01$). در ادامه نتایج مربوط به همبستگی بین مولفه های دشواری در تنظیم هیجان با رفتار خود آسیبی در جدول ۳ نشان داده شده است.

جدول ۳. ماتریس همبستگی بین رفتارهای خود آسیبی و مولفه های دشواری تنظیم هیجانی در دانش آموزان

متغیر	خود آسیبی	عدم پذیرش	دشواری	دشواری در مهار	دستیابی	فقدان آگاهی	فقدان	شفافیت
خود آسیبی	۱							
عدم پذیرش		۱						
دشواری انجام			۱					
دشواری کنترل تکانه				۱				
دستیابی محدود					۱			
فقدان آگاهی هیجانی						۱		
دسترسی محدود هیجانی							۱	
هدایت								۱

نتایج مندرج در جدول ۳ بیانگر این است که رفتارهای خود آسیبی با مولفه های عدم پذیرش، دشواری در کنترل تکانه و فقدان آگاهی هیجانی از دشواری تنظیم هیجان رابطه مثبت و معنادار است ($p < 0.01$).

همچنین به منظور بررسی توان مولفه های قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان در پیش بینی رفتارهای خود آسیبی، از تحلیل رگرسیون چند گانه گام به گام استفاده شد. جدول ۴ نتایج مربوط به پیش بینی رفتارهای خود آسیبی از روی مولفه های قدرت ایگو و جدول ۵ نتایج مربوط به پیش بینی رفتارهای خود آسیبی از روی مولفه های دشواری تنظیم هیجان را نشان می دهد.

جدول ۴. تحلیل رگرسیون مولفه‌های قدرت ایگو در ارتباط با رفتارهای خود آسیبی

R_2	R	سطح معناداری	t	β	متغیر
/.۴۸۳	/.۶۹۵	/.۰۰۰	-۶/۳۴۶	-/.۳۹۴	امید
		/.۴۲۳	.۸۰۳	.۱۱۰	خواسته
		/.۰۰۰	-۶/۰۴۳	-.۸۰۵	شاپیستگی
		/.۶۱۱	-۱۱/۷۴۲	-.۶۳۸	هدف
		/.۸۶۶	.۵۰۹	-.۰۳۳	وفاداری
		/.۰۰۰	.۱۶۹	.۰۱۱	عشق
		/.۵۱۲	.۵۰۹	.۳۳۲	مراقبت
		/.۵۱۲	-.۵۰۹	-.۰۳۳	خرد

همانطور که در نتایج جدول ۴ نشان داده شده است مولفه‌های قدرت ایگو با ضریب همبستگی گام به گام به ۰/۶۹۵٪، حدود ۴۸ درصد از تغییرات مربوط به رفتارهای خود آسیبی را تبیین و پیش بینی می‌کند. و در این میان ابعاد امید، شاپیستگی و هدف توانستند رفتارهای خود آسیبی را به صورت معنادار پیش بینی نمایند.

جدول ۵. تحلیل رگرسیون مولفه‌های دشواری تنظیم هیجان در ارتباط با رفتارهای خود آسیبی

R_2	R	سطح معناداری	t	β	متغیر
/.۱۳۶	/.۳۶۸	/.۳۷۶	.۸۷۸	.۰۶۰	عدم پذیرش
		/.۱۸۶	-۱/۳۲۷	-.۱۰۰	دشواری انجام
		/.۰۰۰	۴/۶۵۵	.۳۰۱	دشواری کنترل تکانه
		/.۰۱۱	-۲/۵۶۲	-.۱۶۵	دستیابی محدود
		/.۰۰۸۱	۱/۷۵۳	.۱۴۴	فقدان آگاهی هیجانی
		/.۴۴۶	.۷۶۳	.۰۵۰	دسترسی محدود
					هیجانی

نتایج مندرج در جدول ۵ نشان می‌دهد که مولفه‌های دشواری تنظیم هیجان توانستند با ضریب همبستگی گام به گام به ۰/۳۶۸٪، حدود ۱۳ درصد از تغییرات مربوط به رفتارهای خود آسیبی را تبیین و پیش بینی نمایند. و در این میان مولفه دشواری کنترل تکانه، رفتارهای خود آسیبی را به صورت معنادار پیش بینی نمود.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط قدرت ایگو و تنظیم هیجانی با رفتارهای خود آسیبی در دانش آموزان انجام شده است. نتایج بدست آمده نشان داد که بین مولفه‌های امید، خواسته، شاپیستگی و هدف از قدرت ایگو با رفتارهای خود آسیبی رابطه منفی معنادار وجود دارد و از میان مولفه‌های قدرت ایگو، مولفه‌های امید، شاپیستگی و هدف توانستند رفتارهای خود آسیبی را به صورت معنادار پیش بینی نمایند.

امید به عنوان اولین مولفه از قدرت ایگو دلالت بر باور و اطمینانی دارد که خواسته‌های فرد حتی در صورت شکست و تغییر شرایط بدست خواهد آمد (اریکسون، ۱۹۶۴). این یافته در استای پژوهش بروودی و کارلسون (۲۰۱۴) است. در این مطالعه مشخص شد که افراد دارای رفتارهای خود آسیبی غالباً تکالیف نیازمند تلاش مداوم عملکرد ضعیفی داشته و پس از عدم موفقیت از کوشش مجدد ممانعت می‌نمایند.

نقش قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان در پیش بینی رفتار خود آسیبی بدون قصد خودکشی در دانش آموzan
The Role of Ego Strengths and Difficulties in Emotion Regulation in Non-Suicidal ...

کنند. همچنین بنا به عقیده گیلمان، شریف و اینگا^۱(۲۰۱۳) یکی از نشانه‌های اصلی افراد دارای رفتارهای خود آسیبی نامیدی است و سه نشانه دیگر شامل اضطراب، خشم و ضعف در قدرت قضاوت است.

مولفه دیگر از قدرت ایگو که با رفتار خود آسیبی مرتبط است، خواسته یا اراده می‌باشد. خواسته در اوایل کودکی شکل گرفته و نشان‌دهنده توانایی انتخاب آزادانه و خویشتن داری و خود کنترلی است و با مفاهیم سوپر ایگو مانند کنترل تکانه مرتبط می‌باشد (مارک استروم و مارشال، ۲۰۰۷). این یافته همسو و در راستای با پژوهش انجام‌شده توسط خانی پور و همکاران (۱۳۹۳) است. در پژوهش آنان مشخص شد که نواقصی در توانایی کنترل تکانه یکی از متغیرهای مهم پیش‌بینی کننده و مرتبط با رفتارهای خود آسیبی است. گنزالس و برگ استروم (۲۰۱۳) نیز نشان دادند که یکی از انگیزه‌های انجام خود آسیبی تلاش برای کنترل شرایط و رویدادها است. از سوی دیگر براساس DSM-5، افراد دارای رفتارهای خود آسیبی قبل از انجام این رفتارها در یک دوره زمانی درگیر مشغله ذهنی شدید و غیر قابل مقاومت درباره آن عمل می‌شوند و انجام این اعمال معمولاً به صورت تکانشی انجام می‌شود (انجمن روانشناسی آمریکا، ۲۰۱۳) شایستگی به معنای کاربرد مهارت‌ها و توانمندی‌ها در انجام تکالیف و فعالیت‌ها است و فرد را برای پذیرش مسئولیت‌ها و نقش‌های مهم آینده آماده می‌کند (مارک استروم و مارشال، ۲۰۰۷). درواقع می‌توان این مؤلفه را معادل با نحوه عملکرد افراد در حوزه‌های تحصیلی، اجتماعی و شغلی دانست. براساس پژوهش‌های انجام شده افراد دارای رفتارهای خود آسیبی در عملکرد شغلی و تحصیلی نسبت به سایر افراد نواقص بیشتری را نشان می‌دهند به طوری که یکی از دلایل خود آسیبی و اقدام به خودکشی افسردگی ناشی از عدم موفقیت در آزمون‌های تحصیلی و دانشگاهی است (کلاتیر و همکاران، ۲۰۱۰). همچنین در مطالعه براون، کامتوس و لینهان^۲(۲۰۰۲) مشخص شد که افراد دارای رفتارهای خود آسیبی دارای مشکلاتی در زمینه عملکرد تحصیلی هستند و استرس و اضطراب امتحان به عنوان متغیرهای میانجی بین خود آسیبی و عملکرد تحصیلی شناخته شدند.

هدف نیز یکی دیگر از مؤلفه‌های قدرت ایگو است که با رفتارهای خود آسیبی رابطه منفی و معنadar دارد. این مؤلفه به شجاعت و جسارت افراد برای پیگیری اهداف علی‌رغم ترس اشاره داشته و به ایگو این اجازه را می‌دهد که اراده را به شیوه‌ای مدبرانه و مفید سرمایه‌گذاری کند (مارک استروم و مارشال، ۲۰۰۷). به عقیده مارک استروم و همکاران (۱۹۹۷)، این مؤلفه از قدرت ایگو به رفتارهای هدفمند و معطوف به هدف اشاره داشته و نشان‌دهنده پیگیری اهداف و عدم توجه به عوامل گمراه‌کننده است. براساس مطالعات انجام‌شده افراد دارای رفتارهای خود آسیبی نشان می‌دهد که این افراد به علت مشکلاتی در خود تنظیمی، مدیریت و تنظیم هیجان و تکانشگری قادر به کنترل و تنظیم رفتارهای خود نبوده و معمولاً تصمیمات و عملکرد مشخص شد که افراد دارای ۲۰۱۵، بروودی و کارسن، ۲۰۱۴).

از سوی دیگر نتایج این پژوهش نشان داد مؤلفه‌های عدم پذیرش، دشواری در کنترل تکانه و فقدان آگاهی هیجانی از دشواری تنظیم هیجان با رفتارهای خود آسیبی دارای رابطه مثبت و معنadar است. علاوه براین مؤلفه دشواری در مهار رفتارهای خود آسیبی را به صورت معنadar پیش‌بینی می‌کند. این یافته در راستا و منطبق با مطالعات انجام شده توسط نوری، کلشادی و ضیاءالدینی (۱۳۸۹)، خانی پور و همکاران (۱۳۹۲): ناک (۲۰۰۹)، فلدر و مکنمارا (۲۰۱۳)، آمستادرم (۲۰۰۸) ... است. در این مطالعات مشخص شد که افراد دارای رفتارهای خود آسیبی در ابراز هیجانات خود و شناسایی و واکنش به هیجانات دیگران با نواقصی روبه رو هستند.

همچنین این یافته مطابق با مدل تنظیم هیجان به یکی از مدل‌های علت‌شناسی رفتارهای خود آسیبی بوده و از آن پشتیبانی می‌کند. براساس این مدل نوجوانانی که واکنش پذیری هیجانی بالاتری دارند و در پذیرش، ارزیابی و کنترل پاسخ‌های هیجانی مشکل دارند، مستعد انواع مختلف رفتارهای خود آسیب رسانی هستند (سویمیتو، ۱۹۹۸). براساس این مدل هیجان پذیری بالا و ضعف در استفاده از راهبردهای تنظیم هیجانی دو عامل خطر عمده برای انجام رفتارهای خود آسیبی است (گرائز و رومر، ۲۰۰۴). علاوه براین براساس نظر کلونسکی (۲۰۰۷) خشم، اضطراب، شخصیت زدایی و افسردگی حالات هیجانی متداولی هستند که پیش‌درآمد رفتارهای خود آسیبی بوده که بعضًا افراد برای رهایی از این هیجانات ناخوشایند رفتارهای خود آسیبی را نشان می‌دهند. از سوی دیگر مک‌کنیزی و گراس^۳(۲۰۱۲)

¹ Gilman, Sharif, Inga

² Cloutier

³ Brown, Comtois, Linehan

⁴ Suyemotoa

⁵ McKenzie, Gross

رفتارهای خود آسیبی را بر اساس شیوه‌ای که افراد برای رهایی از هیجانات ناخوشایند خود بکار می‌برند تبیین کرده و بیان می‌کنند که افراد این رفتارها را برای خلاص شدن و رهایی از این هیجانات مورد استفاده قرار می‌دهند. گراتز و تول^۱ (۲۰۱۰) بیان کردن که تنظیم هیجان سازگارانه به مهارت‌های اساسی از قبیل آگاهی هیجانی، پذیرش هیجان و دسترسی به تعدادی برنامه‌های متنوع برای تنظیم هیجان نیاز دارد و افرادی که قادر به تنظیم کارآمد هیجانات نباشند، ممکن است برای مقابله با این هیجانات به رفتارهای خود آسیبی روی آورند. همچنین یکی از عوامل خطر عمدۀ برای وقوع رفتارهای خود آسیبی بدتنظیمی هیجانی (شامل شدیدتر بودن هیجان‌های منفی، تجارب تجزیه‌ای و ناگویی هیجانی) است (چاپلو^۲ و همکاران، ۲۰۱۵؛ لف و همکاران، ۲۰۱۹).

از جمله محدودیت‌های این پژوهش عدم امکان جمع آوری نمونه بیشتر به علت شیوع ویروس کرونا بود. بنابراین با توجه به تعطیلی مدارس و مراکز آموزشی، ۱۹۷ نفر به عنوان نمونه جمع آوری شد. از این رو پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده مطالعات مشابهی با تعداد نمونه بیشتر در سایر مناطق و شهرها انجام شود و با پژوهش حاضر مورد مقایسه قرار گیرد. جمع آوری اطلاعات تنها از طریق پرسشنامه یکی دیگر از محدودیت‌های پژوهش حاضر است چراکه خود آسیبی رفتاری با انگیزه‌ها و علل متفاوت و متعدد است و پرسشنامه به تنهایی قادر به گردآوری اطلاعات کامل و جامع نیست. بنابراین پیشنهاد می‌شود در پژوهش‌های آینده در کنار پرسشنامه از سایر ابزارهای جمع آوری اطلاعات مانند مصاحبه نیز استفاده شود تا این طریق بتوان اطلاعات جامع تری را در مورد علل و انگیزه‌های رفتار خود آسیبی جمع آوری نمود.

همچنین با توجه به یافته‌های این پژوهش، اجرای برنامه‌هایی به منظور افزایش توانمندی ایگو و آموزش روش‌های تنظیم هیجانی در دانش آموزان، ضروری است. از مقدمات مهم برای طراحی و اجرای چنین برنامه‌های مداخله‌ای و ارتقاء‌دهنده سلامت، شناسایی عوامل و متغیرهای مرتبط با رفتار خود آسیبی است (بلندی، ۱۳۹۷). در پژوهش حاضر دو متغیر مرتبط با این رفتارها شامل قدرت ایگو پایین و دشواری در تنظیم هیجان شناسایی شد. بنابراین پیشنهاد می‌شود نتایج پژوهش حاضر به منظور طراحی مداخلات پیشگیرانه با هدف کاهش رفتارهای خود آسیبی و عواقب و پیامدهای آن مورد استفاده قرار گیرد.

منابع

- الطاوی، ش. (۱۳۸۸). بررسی و مقایسه قدرت من و ویژگی‌های شخصیتی افراد وابسته به مصرف مواد وغیروابسته. پایان نامه کارشناسی ارشد روان شناسی بالینی. دانشگاه شاهد، تهران، ایران
- ایزکیان، س.، میرزاپیان، ب و حسنی، س. (۱۳۹۷). بررسی شیوع خود جرحی بدون خودکشی در نوجوانان و جوانان ایرانی. تعالی بالینی، ۸، ۱۴-۲۵
- بشارت، م. (۱۳۹۳). بررسی ویژگی‌های روانسنجی پرسشنامه دشواری تنظیم هیجان، گزارش پژوهشی، دانشگاه تهران.
- بلندی، آ. (۱۳۹۷). نقش هیجانات منفی، ناگویی خلقی و روابط بین فردی در پیش‌بینی رفتار آسیب به خود در نوجوانان. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه حقوق اربیل، اربیل، ایران
- حسنوند، م، دباغی، پ و ربیعی، م. (۱۳۹۵). ارتباط بین هیجانات منفی با رفتارهای خودآسیبی بدون قصد خودکشی: با تأکید بر نقش میانجی تصویر بدن و تنظیم هیجان در سریازان، فصلنامه علمی پژوهشی ابن سینا . ۱۸(۳)، ۷۱-۵۸
- حکیم شوشتاری، م و خانی پور، ح. (۱۳۹۳). مقایسه خودآسیب رسانی و اقدام به خودکشی در نوجوانان: مروز نظام مند، روانپژوهی و روانشناسی بالینی ایران. (۱)، ۳-۱۳
- خانی پور، ح، حکیم شوشتاری، م، برجلی، ا، گلزاری، م و فلسفی نژاد، م.م.ر. (۱۳۹۳). رابطه نقص کنترل تکانه و خودجرحی بدون خودکشی در نوجوانان با سابقه بدرفتاری دوران کودکی: اثر واسطه ای خود بیکفاایت پنداری، روانشناسی و روانپژوهی ایران. (۴)، ۳۳۹-۳۴۸
- رضایی، ر، دهقانی، ای، واحدی، ح و حیدری موسوی، ح. (۱۳۹۱). مقایسه عوامل پنجگانه شخصیت در زندانیان خودزن، غیر خودزن و آزمودنی‌های بهنجر. شخصیت و تفاوت‌های فردی. (۱)، ۵۲-۶۳
- مرویلی، ن، میرزا حسینی، ح و منیرپور، ن. (۱۳۹۷). نقش سازمان شخصیت و سبک دلیستگی در میزان رفتارهای خود آسیبی در نوجوانان. پژوهش‌های توانبخشی و پرستاری. (۵)، ۳-۱۴، ۲۲

¹ Gratz, Tull

² Chaplo

نقش قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان در پیش بینی رفتار خود آسیبی بدون قصد خودکشی در دانش آموزان
The Role of Ego Strengths and Difficulties in Emotion Regulation in predicting Non- Suicidal ...

نوری، ر.، کلشادی، ر و ضیاءالدینی، ر. (۱۳۸۹). بررسی استرس های شایع دانش آموزان شهر تهران، نشریه دانشگاه علوم پزشکی تهران. ۴۱-۴۸.

- Aizpitarte, A., Atherton, O.E., Zheng, L.R., Alonso-Arbiol, I & Robins, R.W. (2019). Developmental precursors of relational aggression from late childhood through adolescence. *Child Development*. 90(1), 117-26.
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders DSM-5. 5th ed. Arlington (VA)*: American Psychiatric Association Publishing.
- Amstadter, A. (2008). Emotion regulation and anxiety disorders. *Anxiety Disorders*. 22, 211-221.
- Brody, S & Carson, C.M. (2014). Brief report: self-harm is associated immature defense mechanisms but not substance use in a nonclinical Scottish adolescent sample. *Journal of Adolescence*. 35(3): 765-7.
- Brown, M.Z., Comtois, K.A & Linehan, M.M. (2002). Reasons for suicide attempts and nonsuicidal self-injury in women with borderline personality disorder. *Abnormal Psychol*. 111(2), 198-202.
- Chaplo, S.D., Kerig, P.K., Bennett, D.C & Modrowski, C.A. (2015). The roles of emotion dysregulation and dissociation in the association between sexual abuse and self-injury among juvenile justice-Involved youth. *Trauma Dissociation*. 16, 272-85
- Cloutier, P., Martin, J., Kennedy, A., Nixon, M.K & Muehlenkamp, J.J. (2010). Characteristics and co-occurrence of adolescent non-suicidal self-injury and suicidal behaviours in pediatric emergency crisis services. *Youth Adolesc*. 39 (3), 259-69
- Cyranka, K., Rutkowski K., Mielimaka, M., Sobanski, J.A., Klasa, K &, Müldner-Nieckowski, L. (2018). Changes in ego strength in patients with neurotic and personality disorders treated with a short-term comprehensive psychodynamic psychotherapy. *Psychiatr Pol*. 52 (1), 115-27
- Duffy, D. (2011). *Self-injury Psychiatry*. Published by Elsevier Ltd. pp 12-18
- Elliott, R., Watson, J.C., Goldman, R.N & Greenberg, L.S. (2009). *Learning emotionfocus therapy: The processexperiential approach to change*. Washington, DC: American Psychological Association. pp 52-68
- Erikson, E.H. (1964). A memorandum on identity and Negro Youth. *Social Issues*. 20 (2), 429-442
- Favazza, A.R. (1998). The coming of age of self-mutilation. *Nervous and Mental Disease*. 186 (5), 259-268.
- Fields, S.A & McNamara, J.R. (2013). The prevention of child and adolescent violence: A review. *Aggression and Violent Behavior*. 9 (1), 61-11
- Geulayov, G., Casey, D., McDonald, K.C., Foster, P., Pritchard, K & Wells, C. (2018). Incidence of suicide, hospital-presenting non-fatal self-harm, and community-occurring non-fatal self-harm in adolescents in England (the iceberg model of selfharm): a retrospective study. *Lancet Psychiatr*. 5 (2), 167-74.
- Gilman, R., Sharif, V., Inga, C & Kenneth, G. (2013). Left out, sluggishly, and blue: Low self-control mediates the relationship between ostracism and depression. *Personality and Individual Differences*. 53 (7). 832-837
- Glenn, C.R & Klonsky, E.D. (2013). Nonsuicidal self-injury disorder: an empirical investigation in adolescent psychiatric patients. *Clin Child Adolesc Psychol*. 42 (4). 496-507
- Glenn, C.R & Klonsky, E.D. (2013). Nonsuicidal self-injury disorder: an empirical investigation in adolescent psychiatric patients. *Clinical Child Adolesc Psychol*. 42 (4). 496-507.
- Gonzales, a & Bergstrom, L. (2013). Adolescent Non-Suicidal Self-Injury (NSSI) Interventions. *Journal of Child and Adolescent Psychiatric Nursing*. 26 (1), 124-130.
- Gratz, K.L & Tull, M. (2010). The Relationship Between Emotion Dysregulation and Deliberate Self-Harm Among Inpatients with Substance Use Disorders. *Cognitive Therapy and Research*. 34 (2), 544-553
- Gratz, K.L & Roemer, L. (2004). Multidimensional assessment of emotion regulation and dysregulation: Development, factor structure, and initial validation of the Difficulties in Emotion Regulation Scale. *Psychopathology and Behavioral Assessment*, 26 (2), 41-54
- Gross, J. (1998). Antecedent- and response-focused emotion regulation: divergentconsequences for experience, expression, and physiology. *Pers Soc Psychol*. 74 (2), 224-236
- Laursen, B & Muller, H. (2010). Long-term consequence of injury on self-rated health. *Injury Prevention*. 4(1), 35-48
- Klonsky, E.D. (2007). The functions of deliberate self-injury: a review of the evidence. *Clin Psychol Rev*. 3(2), 58-71
- Klonsky, D.E., May, A.M & Glenn, C.R. (2013). The relationship between nonsuicidal self-injury and attempted suicide: Converging evidence from four samples. *Abnormal Psycholig*. 122(5), 231-237
- Madjar, N., Ben Shabat, S., Elia, R., Fellner, N., Rehavi, M & Rubin, S.E. (2017). Non-suicidal self-injury within the school context: Multilevel analysis of teachers' support and peer climate . *European Psychiatry*. 41 (2), 95-101
- Markstrom, C.A., Sabino, V.M., Turner, B.J & Berman, R.C. (1997). The psychosocial inventory of ego strengths: Development and validation of a new Eriksonian measure. *Youth and Adolescence*. 26(6), 705-732
- Markstrom, C.A & Marshall, S.K. (2007). The psychosocial inventory of ego strengths: Examination of theory and psychometric properties. *Journal of Adolescence*. 30(1), 63-79
- McCargo, D. (2015). The contribution of faith and ego strength to the prediction of GPA among high school students. Available from:<https://vttechworks.lib.vt.edu/bitstream/handle/10919/26024/Dissertation.pdf?Sequence=207-219>
- McKenzie, K.C & Gross, K.K. (2014). Nonsuicidal Self-Injury: An Emotion Regulation Perspective. *Psychopathology*. 47(4). 207-219

- Nixon, M.K., Cloutier, P & Jansson, S.M. (2008). Nonsuicidal self-harm in youth: A population-based survey. *Canadian Medical Association Journal*. 178(3), 306–312
- Nock, M.K. (2011). Self-injury. *Annual Review Clinical Psychology*. 6(1), 339–363
- Plener, P.L., Schumacher, T.S., Munz, L.M & Groschwitz, R.C. (2015). The longitudinal course of non-suicidal self-injury and deliberate self-harm: a systematic review of the literature. *Borderline Pers Dis Emotion Dysreg*. 2(1), 25-42
- Sansone, R.A., Wiederman, M.W & Sansone, L.A. (1998). The Self-Harm Inventory (SHI): development of a scale for identifying self-destructive behaviors and borderline personality disorder. *Clin Psychol*. 54(7), 973-83
- Shiota, M.N., Neufeld, S.L., Danvers, A.F., Osborne, E.A., Sng, O & Yee, C.I. (2014). Positive Emotion Differentiation: A Functional Approach. *Social and Personality Psychology Compass*. 8(3), 104-117
- Suyemotoa, K.L. (1998). The functions of self-mutilation. *Clinical Psychology Review*. 18(5), 531-554
- Tatnell, R., Kelada, L., Hasking, P & Martin, G. (2014). Longitudinal analysis of adolescent NSSI: the role of intrapersonal and interpersonal factors. *Abnorm Child Psychol*. 42(4), 885–96.
- Wolff, J.C., Thompson, E., Thomas, S., Nesi, J., Bettis, A.H., Ransford, B., Scopelliti, K., Frazier, E.A & Liu, R.T. (2019). Emotion dysregulation and non-suicidal self-injury: A systematic review and meta-analysis. *European Psychiatry*. 59(3), 25–36.

نقش قدرت ایگو و دشواری تنظیم هیجان در پیش بینی رفتار خود آسیبی بدون قصد خودکشی در دانش آموزان
The Role of Ego Strengths and Difficulties in Emotion Regulation in predicting Non- Suicidal ...